

LETRA DREJTUAR KISHËS SË EFESIT

Përshëndetje

1 Pali, të cilin Perëndia e emëroi apostull, ia drejton këtë letër popullit të Perëndisë në Efes, që është i lidhur me Jezusin, Mesinë, me anë të besimit tek ai. ²Qofshin me ju mëshira dhe paqja e Perëndisë, Atit tonë dhe e Zotit Jezus, Mesisë!

Mëshira dhe dashuria e Perëndisë nëpërmjet Jezusit, Mesisë

³Ta falënderojmë Perëndinë, Atin e Jezusit, Mesisë, sepse me anë të Mesisë ai na dha pjesë në botën qiellore dhe me anë të tij, na i dha me begati dhuntitë e tij.

⁴Ai na donte qysh para se ta krijonte botën. Për atë, qysh prej shumë kohësh ne përbënim, bashkë me Mesinë, një tërësi. Kështu, ai na zgjodhi të bëhemi populli i tij, që të qëndrojmë të shenjtë të patëmetë në praninë e tij. ⁵Ky ishte vendimi i tij i pavarur për të na birësuar si fëmijët e tij me anë të Mesisë dhe për hir të tij; ⁶që, për bujarinë e tij të madhe, për mëshirën e tij që na e tregoi me anë të Mesisë, Birit të tij të dashur, ta lavdërojmë atë.

⁷Ai e bëri atë të vdiste për shpëtimin tonë. Na i fali të gjitha mëkatet tona, sepse Mesia e derdhi gjakun e tij si flijim pajtues për ne. Kështu, Perëndia na e tregoi tërë madhësinë e mëshirës së tij, ⁸dhe në mirësinë e tij na dhuroi urtësinë **♦** dhe aftësinë për të dalluar veprimtarinë e tij të fshehtë.

⁹⁻¹⁰Vullnetin e tij tani ua shpalli të vetëve. Që në fillim qëllimi i tij ishte të çlironte çdo pjesë të krijimit të tij (nga mallkimi i mëkatit të Adamit) për ta bashkuar nën sundimin e Mesisë.

¹¹Me anë të Mesisë morëm pjesë në atë që Zoti i premtoi popullit të tij. Zoti, i cili zbaton gjithçka sipas planit dhe vullnetit të vet, na kishte paracaktuar që në fillim për këtë. ¹²Ne duhej të bëheshim një popull që e lavdëron Perëndinë për bujarinë e tij të madhe. Kjo vlen jo vetëm për ne (hebrenjtë), që tashmë i kemi varur shpresat te Mesia, ¹³por edhe për ju që e dëgjuat Fjalën e së vërtetës, lajmin e mirë, i cili sjell shpëtim. Kur i besuat atij, Perëndia ju dha Shpirtin e shenjtë, të cilin ia kishte premtuar popullit të tij. Kështu, ju vulosi me vulën e tij. ¹⁴Ky Shpirt është për ne garanci që Perëndia do të na japë pjesën tjetër të asaj që ia premtoi popullit të tij. Perëndia do të na japë edhe çlirimin e fundit – ringjalljen nga të vdekurit. Kështu, edhe për këtë, do ta lavdërojmë për bujarinë e tij të madhe.

♦ Urtësi do të thotë aftësi për të realizuar një plan dhe si rrjedhojë aftësia për të realizuar besimin në jetën e përditshme.

Lutja e Palit

(Ps 109,1; 8,7)

¹⁵Meqë është kështu dhe meqë kam dëgjuar për besimin tuaj tek Jezusi, Zoti ynë, por edhe për dashurinë tuaj ndaj tërë popullit të Perëndisë, ¹⁶e falënderoj pareshtur Perëndinë për ju. Gjithnjë mendoj për ju kur i lutem Perëndisë. ¹⁷I lutem Perëndisë së Zotit tonë Jezusit, Mesisë, Atit, të cilit i përket i gjithë pushteti dhe e gjithë madhështia, që t'ju japë aftësi për të kuptuar atë dhe planet e tij. ¹⁸U dhënsi arsye, që ta kuptoni qëllimin për të cilin ju thirri Perëndia. Atëherë do ta kuptoni çfarë pasurie dëshiron t'ju japë ai dhe çfarë madhështie ju ka paracaktuar bashkë me popullin e tij. ¹⁹Ju duhet ta kuptoni se sa e madhe është fuqia e jashtëzakonshme me anë të së cilës ai vepron te ne besimtarët.

²⁰Ai veproi me të njëjtën fuqi në Mesinë, kur e ringjalli atë nga të vdekurit dhe e bëri të ulej (në vendin e plotfuqishmërisë) në anën e tij të djathtë në botën qiellore. ²¹Atje Mesia sundon pa përjashtim mbi të gjitha fuqitë dhe sunduesit (engjëllorë) të padukshëm. **♦** Nuk ka asnjë fuqi, as në këtë botë e as në botën e ardhshme, që nuk i është nënshtruar. ²²Perëndia i vuri nën pushtetin e tij të gjitha pa përjashtim. Por, Perëndia, Zoti mbi të gjitha, e emëroi Mesinë që të jetë edhe kryetar i kishës së popullit të Perëndisë.

²³Bashkësia është trupi i tij: ai, i cili mbush gjithësinë, vepron në të me tërë begatinë **♦♦** e fuqisë së jetës së tij.

♦ Efesianët, të cilët ishin marrë me okultizmin, duhet të ishin në dijeni të kësaj. ♦♦ Plotësia (gr. *pleroma*), një term gnostik, i referohet tërësisë së ndërmjetësve engjëjorë midis njeriut dhe Perëndisë. Jezusi është i vetmi ndërmjetës i mundshëm hyjnor.

Prej vdekjes në jetë

2 Edhe ju keni pjesë në këtë jetë. Në të kaluarën ishit të vdekur, sepse ishit të padëgjueshëm ndaj Perëndisë dhe ishit rebeluar kundër Tij. ²Jetuat sipas mënyrës së kësaj bote, duke dëgjuar sundimtarin e saj (të padukshëm), i cili e ka mbretërinë midis qiellit dhe tokës. Ai i ka ende nën pushtetin e tij shtetasit kryengritës të Perëndisë. ³Ne të gjithë jetonim më parë si ata dhe drejtoheshim nga dëshirat tona të mëkatshme. Bënim ato që kërkonin instinktet tona dhe mendimet tona të çoroditura. Prandaj ishim, ashtu si njerëzit e tjerë, nën dënimin e Perëndisë.

⁴Por Perëndia ka mëshirë të madhe. Ai na e tregoi gjithë begatinë e dashurisë së tij. ⁵Për shkak të mosbindjes sonë, ne ishim të vdekur, por ai na ringjalli bashkë me Mesinë. Merreni me mend! Vetëm me mëshirë jeni të shpëtuar!

⁶Bashkë me Jezusin, Mesinë, ai na ringjalli nga të vdekurit (për të sunduar bashkë me të) në botën qiellore. ⁷Kjo do të zbulohet në kohën e ardhshme.

Atëherë do të bëhet e qartë shkalla e mëshirës së tij të pafund nëpërmjet dashurisë që na tregoi me anë të Jezusit, Mesisë.

⁸Në të vërtetë, vetëm me mëshirë jeni të shpëtuar. Ju vetë nuk mund të bëni asgjë, veçse ta pranoni me besim atë që Perëndia bëri për ju. Shpëtimin tuaj nuk e meritoni, por ai është dhuratë e Perëndisë.

⁹Askush nuk mund të mburret para Perëndisë për atë që ka arritur, ¹⁰sepse ne jemi vetë krejtësisht vepër e tij. Me anë të Jezusit, Mesisë, Perëndia na krijoi për vepra të mira; na paracaktoi për një jetë të re të krijuar sipas planit të parë të Perëndisë.

Të bashkuar me anë të Mesisë

(Is 57,19)

¹¹Mendoni se çfarë ishit më parë! Ju u përkitnit kombeve pagane, të cilat hebrenjtë i quajnë «njerëz pa rrethprerje». Ata quhen «njerëz me rrethprerje», por kanë vetëm rrethprerjen njerëzore. ¹²Ju, sidoqoftë, më parë ishit të ndarë nga Mesia. Ishit të huaj dhe nuk i takonit popullit të zgjedhur të Perëndisë.

Besëlidhjet, bashkë me premtimet e tyre, të cilat Perëndia ia kishte dhënë popullit të vet, nuk vlenin për ju. Bota jote ishte pa Perëndi dhe pa shpresë. ¹³Në atë kohë ishit larg Perëndisë, por tani, për shkak të lidhjes me Jezusin, Mesinë, iu afruat Atij, sepse, nëpërmjet derdhjes së gjakut të Mesisë, mëkatet tuaja u shlyen.

¹⁴Ai na solli paqe dhe i bashkoi hebrenjtë dhe johebrejtë në një popull. Me anë të vdekjes së tij pajtuese, ai shembi murin e ndarjes, ♦ i cili i ndante dhe i bënte të dy armiq; ¹⁵ai e mënjanoi Ligjin e judaizmit me kërkesat e tij. Ashtu ishte plani i Perëndisë: Mesia duhej t'i lidhte pjesët e ndara të njerëzimit me vetveten, për t'i bashkuar në një njerëzim të ri. Duhej të bënte paqe, ¹⁶t'i pajtonte të dyja pjesët me Perëndinë me anë të vdekjes së tij. Në kryq e asgjësoi përgjithmonë armiqtësinë ndërmjet njerëzimit dhe Perëndisë. ¹⁷Kjo u realizua tani. Jezusi, Mesia, ua shpalli të gjithëve pajtimin me Perëndinë, si johebrejtë që ishin larg Perëndisë, ashtu edhe hebrenjtë që ishin afër Perëndisë. ¹⁸Nëpërmjet tij, që të dy, hebrenjtë dhe johebrejtë, mund t'i afrohen Perëndisë, Atit, nëpërmjet të njëjtit Shpirt.

¹⁹Prandaj, ju njerëz nga popujt e tjerë nuk jeni më të huaj dhe të panjohur. Ju i përkitni popullit të Perëndisë dhe u pranuat si pjesëtarë të shtëpisë së Perëndisë. ²⁰Ju u vutë në ndërtesën, themeli i së cilës përbëhet nga apostujt dhe profetët. Por guri më i rëndësishëm i këtij themeli, d.m.th. guri i qoshes, është Jezusi, Mesia. ²¹Ai e mban tërë ndërtesën, dhe nëpërmjet tij ajo ndërtohet në një tempull të shenjtë për Zotin. ²²Edhe ju u vendosët në këtë ndërtesë ku Perëndia banon me anën e Shpirtit të tij.

♦ aludim për murin e Tempullit, i cili ua ndalonte hyrjen paganëve.

Shërbimi i veçantë i Palit

3 Për këtë unë, Pali, i lutem Perëndisë për ju. Jam në burg, sepse i shërbej Jezusit, Mesisë. Të gjitha këto i duroj për hirin tuaj. ²Me siguri keni dëgjuar se si Perëndia më mori në shërbimin e tij për të zbatuar planin e tij, dhe se si më ngarkoi me mëshirën e tij detyrën e shpalljes së Lajmit të mirë për ju, johebrejtë. ³Ma zbuloi pa ndërmjetës njerëzorë të fshehtë, për të cilën tashmë ju fola shkurtimisht. ⁴Kur të lexohet kjo letër, mund ta vini re çfarë kuptimi më dha Zoti për ta shpjeguar këtë të fshehtë.

⁵Brezat e mëparshëm nuk e njihnin ende këtë të fshehtë, por tani Perëndia ua zbuloi apostujve dhe profetëve të tij me anë të Shpirtit të vet. ⁶E fshehta është kjo: me anë të Jezusit, Mesisë, popujt e tjerë marrin të njëjtin privilegj si populli i Izraelit. Ata, bashkë me popullin e zgjedhur, i takojnë trupit të Mesisë. Premtimet që i dha Perëndia, vlejnë edhe për ju.

Të gjitha këto ju shpallen me anë të Lajmit të mirë, në shërbim të të cilit jam. ⁷Perëndia ma ngarkoi me mëshirën e tij këtë detyrë mua, dhe kështu tregoi fuqinë e tij tek unë. ⁸Ma besoi këtë detyrë mua si më të voglit nga të gjithë besimtarët, që t'u sjell popujve të tjerë lajmin e mirë për pasurinë e pamatur, e cila na u dha me anë të Mesisë. ⁹Unë kam për detyrë t'ju tregoj se si e zbaton Perëndia planin e tij të fshehtë. Ai që krijoi gjithçka e hartoi këtë plan, por e mbajti të fshehtë nga fuqitë engjëllorë. ¹⁰Këtë ai ua shpalli tani këtyre fuqive dhe sunduesve të botës qiellore. Nga bashkësia e Mesisë ata duhet ta njohin këtë urtësi me tërë pasurinë e saj. ¹¹Kështu, ajo i përgjigjet planit të përjetshëm të Perëndisë, të cilin ai e zbatoi me anë të Jezusit, Mesisë dhe Zotit tonë. ¹²Meqë mbështetemi në këtë Zot, mund t'i afrohem Perëndisë me plot besim. ¹³Për këtë ju lutem: mos t'ju lëshojë zemra për shkak të asaj që duhet të duroj unë. Kjo ndodh për të mirën tuaj, që të merrni pjesë në madhësinë që caktohet për ju.

¹⁴Për këtë bie në gjunjë para Perëndisë dhe i lutem atij me këmbëngulje. Ai është Ati, ¹⁵jo vetëm i familjes së tij (engjëllorë) në qiell, por edhe i familjes së tij (besimtare) në tokë. ¹⁶I lutem Atij që t'ju dhurojë nga pasuria e madhësisë së tij dhe t'ju forcojë përbrenda me anë të Shpirtit të tij. ¹⁷I lutem Atij që Mesia t'ju

përvetësojë plotësisht me anë të besimit që keni në të, e që të jeni këmbëngulës në dashuri dhe ta ndërtoni tërë jetën mbi të. ¹⁸I lutem Atij, që ju bashkë me të gjithë popullin e Perëndisë të mësoni ta kuptoni çfarë është gjerësia, gjatësia, lartësia dhe thellësia (e planit të Perëndisë për shpëtim). ¹⁹Ju duhet ta dini sa e pamasë është dashuria e Mesisë për ne, edhe në qoftë se ajo kapërcen çdo dituri. Atëherë tërë fuqia e jetës hyjnore do t'ju mbushë gjithnjë e më shumë.

²⁰Perëndia mund të bëjë pafundësisht te ne më shumë sesa mund të kërkojmë ose të parafytyrojmë ndonjëherë. Kaq e fuqishme është forca, me të cilën ai vepron te ne.

²¹Lavdi atij përgjithmonë në bashkësinë e popullit të Perëndisë dhe me anë të Jezusit, Mesisë! Amen.

Bashkësia në komunitetin e besimtarëve

(Zan 1,26; Zak 8,16; Ps 4,5)

4 Tani po ju lutem si i burgosur për hir të Zotit: jetoni ashtu siç u përket njerëzve që Perëndia i thirri t'i takojnë popullit të tij. ²Mos u ngrini mbi njëri-tjetrin, por jini zemërmirë e të durueshëm ndaj njëri-tjetrit. Kërkoni të merreni vesh me njëri-tjetrin me anë të dashurisë. ³Bëni çmos ta ruani njësinë që ju jep Shpirti i Perëndisë, me anë të pajtimit që ju lidh me njëri-tjetrin. ⁴Ju të gjithë jeni një trup, në ju jeton një Shpirt; të gjithëve ju pret e njëjta e ardhme madhështore. Këtë shpresë të sigurt Perëndia jua dha kur ju thirri në bashkësi me veten e tij.

⁵Ka vetëm një Zot, një fe dhe një pagëzim. ⁶Ka vetëm një Perëndi që është mbi të gjithë. Ai vepron (me anë të Mesisë) për hir të të gjithëve dhe (me anë të Shpirtit) në të gjithë (besimtarët).

⁷Secili nga ne mori pjesën e veçantë nga dhuntitë që Mesia i ndau me mëshirën e tij. ⁸Përsa i përket Mesisë, thuhet se: *U ngrit në qiell dhe solli me vete robër lufte dhe u ndau dhunti njerëzve.* ♦ ⁹Tani, fjala 'u ngjit' nënkupton se ai gjithashtu zbriti në nëntokë. ¹⁰Ai që zbriti është askush tjetër përveç atij që u ngjit shumë mbi të gjitha qiejt, që të mbushte gjithësinë. ¹¹Ai i ndau dhuntitë e premtuara: disa i emëroi apostuj, disa profetë, disa misionarë dhe disa kryetarë ose mësues të kishës. ¹²Detyra e tyre është ta përgatitin popullin e Perëndisë për shërbimin e tij dhe të ndërtojnë bashkësinë e Mesisë. ¹³Kështu do t'ia arrijmë njësisë që nënkuptohet në fenë tonë dhe në njohjen tonë të Birit të Perëndisë – deri në gjendjen e njeriut të pjekur, që matet nga pjekuria e plotë e Mesisë.

¹⁴Atëherë nuk do të jemi më fëmijë, të cilët lëkundën si barka mes dallgësh nga cilido mësim. Kush nuk ka arritur ende moshën e pjekur përse i përket besimit, bëhet viktimë e njerëzve mashtrues që i shtien të tjerët në rrugë të gabuar me anë të shtrembërimit të së vërtetës. ¹⁵Ne, përkundrazi, do të qëndrojmë besnikë ndaj së vërtetës, të cilën Perëndia na e shpalli, që të bashkohemi në dashuri. Në këtë mënyrë do të rritemi në Mesinë, i cili është kreu ynë. ¹⁶Me të tërë trupi bëhet një njësi, mbahet bashkë dhe sigurohet me anë të gjymtyrëve lidhëse. Secila pjesë plotëson detyrën e saj, dhe në këtë mënyrë i gjithë trupi rritet dhe ndërtohet me anë të dashurisë.

♦ Megjithëse kjo është një citim nga Ps 68,18, ai përfundimisht nxitet nga Gjyqtarët 4-5, kur Baraku e mundi Siserën, i liri të burgosurit e tij izraelitë dhe ia ndau plaçkën popullit të tij. Krishti zbriti në botën e të vdekurve, ua predikoi ungjillin besimtarëve të kohës së DhV, dhe kur besuan, u ngrit duke i sjellë në parajsë.

Jeta e re e besimtarëve

¹⁷Me ngulmim, në emër të Zotit, ju them se nuk duhet të jetoni më si paganë, të cilët futen në rrugë të gabuara nga mendimet e tyre të mbrapshta. ¹⁸Meqë nuk e njohin Perëndinë dhe nuk duan t'ia dinë për të, janë të verbër për të vërtetën dhe nuk kanë asnjë pjesë në jetën e vërtetë, e cila vjen nga Perëndia. ¹⁹Meqë nuk kanë më qëndresë, u dorëzohen veseve të tyre. Kryejnë çdo lloj imoraliteti dhe janë plot me dëshira epshore.

²⁰Ju e dini se një jetë e tillë nuk është në pajtim me Mesinë, për të cilin u bëtë dishepuj. ²¹Ju keni dëgjuar gjithçka për të, dhe ju kanë mësuar për këtë; për mësimin dhe shembullin e Jezusit ju kanë dëshmuar me besnikëri. ²²Prandaj ju e dini se nuk mund të jetoni më siç keni jetuar më parë. Largohuni nga mënyra e mëparshme e jetesës, e cila joshet nga dëshirat egoiste. Ato janë mashtruese dhe ju çojnë në vdekje.

²³Qëndrimi dhe mentaliteti juaj duhet të përtërihet. ²⁴Vishni njeriun e ri, të krijuar në përgjasim me vetë Perëndinë, i cili shihet në një jetë të drejtë dhe të shenjtë, në përputhje me të vërtetën.

²⁵Prandaj mos gënjeni më dhe tregohuni të ndershëm ndaj njëri-tjetrit, sepse ne të gjithë shkojmë bashkë si gjymtyrë në trupin e Mesisë. ²⁶Mos bini në mëkat me njëri-tjetrin, në qoftë se zemëroheni; pajtohuni me njëri-tjetrin para se të ngryset. ²⁷Përndryshe, mbi ju do të fitojë pushtet djalli. ²⁸Kush ka jetuar më parë me vjedhje, të mos vjedhë më. Ai duhet të përpiket të fitojë me punën e tij, aq sa t'i mbetet diçka për të varfrit. ²⁹Të mos nxjerrë asnjë fjalë me helm therës. Më mirë përpiquini të keni në çdo rast fjalën e përshtatshme për të tjerët, e cila t'i ndihmojë ata. ³⁰Mos e trishtoni Shpirtin e shenjtë për shkak të sjelljes suaj, të cilin jua dha Perëndia, sepse ai është garancia e çlirimit tuaj të fundit. ³¹Hiqeni, pra, tërë helmën, tërbimin e papritur, inatin dhe çdo lloj fyerjeje! Mos i bërtitni njëri-tjetrit. Hiqeni qëndrimin armiqësor.

³²Tregohuni mirëdashës e të gatshëm për ta ndihmuar njëri-tjetrin dhe faleni njëri-tjetrin, sepse edhe Perëndia jua fali mëkatet me anë të Mesisë.

Jeta në dritë

(Dal 25,18; Ps 39,7)

5 Merreni Perëndinë si shembull për gjithçka, sepse jeni fëmijët e tij të dashur. ²Jeta juaj duhet të përcaktohet nga dashuria. Kini parasysht se Mesia na dha jetën e tij për ne, si flijim pajtues, të cilin Perëndia e pranoi me qejf. ³Meqë i takoni Perëndisë, mes jush nuk duhet të flitet për gjëra të pamoralshme, për shthurje dhe lakmi. ⁴Gjithashtu, nuk bën të flitni fjalë të ndyra, të marra ose të fëlliqura. Më mirë përdoreni gjuhën tuaj për të falënderuar Perëndinë. ⁵Duhet ta dini: kush është i dhënë pas imoralitetit ose pas një jete të shthurur, ose lakmisë që bën idhull përfitimin – për të nuk ka vend në mbretërinë e Perëndisë dhe të Mesisë së tij.

⁶Mos t'ju mashtroni dikush me argumentime të përcipta. Për këtë arsye dënimi bien mbi shtetasit kryengritës të Perëndisë. ⁷Mos kini asnjë lidhje me njerëz të tillë. ⁸Edhe ju ishit më parë në errësirë, por tani jeni në dritë, sepse jeni të lidhur me Zotin. Tani jetoni si njerëz që qëndrojnë në dritë. ⁹Drita jep si fryt çdo lloj mirësie, ndershmërie dhe besnikërie. ¹⁰Kërkoni gjithnjë atë që i pëlqen Perëndisë. ¹¹Mos merrni pjesë në veprat e dyshimta, për të cilat duhet mbrojtja e errësirës. Përkundrazi, nxirrini ato në shesh. ¹²Është turp të flitni vetëm për ato që bëhen atje fshehurazi. ¹³E kur nxirren në dritë të gjitha, atëherë zbulohet natyra e tyre e vërtetë, ¹⁴sepse drita i zbulon të gjitha. Prandaj thuhet: «Zgjohu, gjumash. Ngrihu nga të vdekurit! Atëherë Mesia do të lindë mbi ty siç lind dielli.» ¹⁵Prandaj vërejeni me kujdes mënyrën tuaj të jetesës. Mos jetoni si të paditurit, por si njerëz që e kuptojnë rëndësinë e kohës së tanishme. ¹⁶Përdoreni atë siç duhet, sepse jetojmë në kohën e keqe, të fundit. ¹⁷Prandaj mos jini të paarsyeshëm, por kuptojeni atë që kërkon Zoti nga ju.

¹⁸Mos u dehini me verëra, sepse vera shkakton humbjen e vetëkontrollit. Më mirë kërkoni përmbushjen që jep Shpirti i Perëndisë. ¹⁹Jepini zemër njëri-tjetrit me psalme dhe këngë lavdërimi, siç e kërkon Shpirti. Këndojini Zotit dhe falënderojeni atë me gjithë zemër. ²⁰Falënderojeni në çdo rast Perëndinë, Atin, për çdo gjë në emër të Zotit tonë, Jezusit, Mesisë.

Nënshtimi i dyanshëm

(Zan 2,24)

²¹Njëri duhet t'i nënshtrohet tjetrit ashtu siç e kërkon respekti i thellë për Mesinë.

²²Ju bashkëshorte, nënshtrojeni bashkëshortëve. Kështu tregoni se i nënshtroheni Zotit. ²³Bashkëshorti është kreu i bashkëshortes, ashtu siç është edhe Mesia kreu i kishës së popullit të Perëndisë. Bashkësia, e cila është trupi, ia detyron shpëtimin Mesisë, kreut të tij. ²⁴Bashkëshortet duhet t'u nënshtrohen bashkëshortëve të tyre për gjithçka, ashtu siç i nënshtrohet bashkësia Mesisë.

²⁵Ju bashkëshortë, duajini bashkëshortet tuaja ashtu siç e deshi Mesia bashkësinë e tij. Ai e dha jetën për të, ²⁶për ta bërë popull të vetin. Ai e shuguroi atë nëpërmjet ujit të pagëzimit dhe me fjalën (e pranimit të fesë), ²⁷sepse donte ta paraqiste para vetes si nusen e tij, të bukur, pa njolla, pa rrudha dhe pa të meta të tjera. Ajo duhet të jetë e shenjtë dhe e përsosur. ²⁸Kështu, bashkëshortët duhet t'i duan bashkëshortet ashtu siç duan trupin e tyre. Në të vërtetë, bashkëshorti që do bashkëshorten e tij, do vetveten. ²⁹Askush nuk e urren trupin e tij; përkundrazi, e ushqen dhe kujdeset për të. Kështu sillet edhe Mesia ndaj kishës së tij. ³⁰Ne të gjithë përbëjmë trupin e tij. ³¹Ju e dini fjalën (e Shkrimit të shenjtë): *Njeriu do ta lërë atin dhe nënën për të jetuar me gruan e tij. Atëherë të dy janë një.* ³²Në këtë fjalë është një e fshehtë e thellë. Unë e lidh atë me Mesinë dhe me bashkësinë e tij. ³³Por ajo vlen edhe për ju: secili prej jush duhet ta dojë bashkëshorten e tij si vetveten. Por edhe bashkëshortja duhet ta nderojë bashkëshortin e saj.

Fëmijët dhe prindërit

(Dal 20,12; Br 5,16)

6 Fëmijë! Dëgjojeni prindërit tuaj! Ky është vullneti i Perëndisë. ²Nderojeni atin dhe nënën tuaj! Ky është urdhërimi i parë, të cilit i shtohet një premtim. ³Atëherë do të jeni mirë dhe do të jetoni për një kohë të gjatë në tokën e premtuar.

⁴Prindër! Silluni me fëmijët tuaj mirë e jo në mënyrë të atillë që ata të ngacmohen. Duhet t'i edukoni me fjalë e me vepra sipas kritereve që ka caktuar Zoti.

Skllëvërit dhe zotërinjtë

(Br 10,17)

⁵Ju skllëvër! Dëgjojeni zotërinjtë tuaj tokësorë! Nderojini dhe kini respekt ndaj tyre. Shërbejuni ashtu siç i shërbeni Mesisë. ⁶Mos e bëni sa për sy e faqe për të fituar miratimin e njerëzve. Mbajeni veten më mirë si skllëvër të Mesisë, që kryejnë me dëshirë vullnetin e Perëndisë. ⁷Kryeni punën tuaj me gëzim, sepse në fakt e bëni jo vetëm për njerëzit, por edhe për Zotin. ⁸Kini parasysht: Zoti do ta shpërblejë secilin njësoj për veprat e mira, qoftë skllav ose i lirë.

⁹Ju zotërinj, trajtojini skllëvërit tuaj në të njëjtën frymë! Hiqni dorë nga kërcënimet. Kini parasysht që keni një Zot në qiell, i cili është edhe Zoti juaj. Para tij të gjithë vlejnë njëllë.

Armatimi nga Perëndia

(Ps 11,5; 59,17; Is 52,7; 59,17)

¹⁰Kam edhe një fjalë të fundit! Forcohuni nëpërmjet lidhjes me Zotin. Forcohuni nga fuqia e tij. ¹¹Rrokni armët që ju jep Perëndia. Atëherë nuk do t'ju bëjnë dëm dredhitë e djallit. ¹²Nuk luftojmë në të vërtetë kundër armiqve njerëzorë. Ne luftojmë kundër fuqive dhe sunduesve (engjëllorë), kundër shpirtrave të këqij që e kanë vendbanimin midis qiellit e tokës, të cilët sundojnë mbi këtë botë të errët. ¹³Prandaj rrokni armët e Perëndisë! Kur të vijë dita e keqe, do të jeni të armatosur mirë dhe do të mund t'u bëni ballë deri në fund sulmeve të armikut.

¹⁴Prandaj qëndroni të gatshëm! Mbathni për rrip të vërtetën e Perëndisë. Mbathni për parzmore jetën e re.

¹⁵Mbathni për këpucë për t'ju dhënë pikëmbështetje lajmin e mirë për paqen me Perëndinë. ¹⁶Prandaj mbani para jush për mburojë besimin. Me të mund t'i kapni e t'i shuani shigjetat e ndezura të djallit.

¹⁷Siguria e çlirimit të ardhshëm e të fundit është përkrenarja juaj; ndërsa fjala e Perëndisë, është shpata që ju jep Shpirti.

¹⁸Megjithatë, mos e harroni lutjen: lutjuni gjithnjë Perëndisë me anë të Shpirtit të tij. Rrini zgjuar dhe mos pushoni së luturi për tërë popullin e Perëndisë. ¹⁹Lutuni edhe për mua, që Perëndia të më japë fjalën e përshtatshme për ta shpallur pa pengesë të fshehtën e Lajmit të mirë. ²⁰Edhe tani në burg jam ambasador në shërbimin e tij. Lutuni që të flas pa frikë për të, sipas detyrës sime.

Përsëritja e fundit

²¹Që të merrni vesh se si jam unë, po ju dërgoj vëllanë, Tihikun. E nderoj shumë, sepse është besnik në shërbim të Zotit. ²²Ai do t'ju tregojë për mua dhe do t'ju japë zemër.

²³Të gjithë vëllezërve u uroj paqen, dashurinë dhe besimin e patundur që vjen nga Perëndia, Ati, dhe nga Jezusi, Mesia dhe Zoti. ²⁴Perëndia, me mëshirën e tij, qoftë me të gjithë ata që e duan Zotin Jezus, Mesinë, i cili banon në madhësi të përjetshme.